

SKOGSEK *Quercus robur*

Skogseken invandrade från söder för ca 9000 år sedan och fick då stor spridning i Sverige tillsammans med ask, alm och lind. Trädet utvecklas bäst på mullrik, lerhaltig jord men växer även på magra och bergiga marker.

Trädet har en kraftig pålrot och grova sidorötter vilket gör skogseken väldigt stormfast. Trädet har sen lövsprickning och blommor med hon- och hanblommorna på samma träd vilket kallas för sambyggare. Eken kan bli grövre än något annat trädslag i Sverige och de kan dessutom bli över 1000 år gamla.

Eken hör till de trädslag i Sverige som flest arter är beroende av. Det beror på att ekar kan bli så grova och gamla. De erbjuder många olika livsmiljöer, särskilt för steklar och fjärilar. Eken är en viktig värd för nästan 900 arter (varav cirka 300 är rödlistade) och ytterligare nästan 900 arter nyttjar eken. Eken är väldigt populär bland skalbaggar. En av de mest kända är Europas största skalbagge, ekoxen.

Trädets ekollon är viktig föda för både små och stora djur, exempelvis rådjur, vildsvin, möss, ekorrar och fåglar. Skogseken har stor betydelse för den biologiska mångfalden. Ett enda träd kan hysa stora mängder av olika arter i trädets hålrum, ved, bark och mulm.

Veden är rötbeständig och hård vilket bidrog till att ekens virke tidigt användes till bland annat att bygga skepp. Trädet fridlystes även under Sveriges stormaktstid och fick bara användas när kronan behövde virke. Idag använder man ekvirke till bland annat stängselstolpar, golv och möbler.

